

**VYRIAUSYBĖS ATSTOVŲ ĮSTAIGOS
VYRIAUSYBĖS ATSTOVAS VILNIAUS IR ALYTAUS APSKRITYSE**

Biudžetinė įstaiga, Gedimino pr. 60, LT-01110 Vilnius, mob. +370 609 54 703, +370 658 42 928, el. p. info@vaistaiga.lt

Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 305205389.

Adresas korespondencijai: Gedimino pr. 60, LT-01110 Vilnius, mob. +370 609 54 722, +370 658 42 940, el. p. vilnius@vaistaiga.lt

Vilniaus miesto savivaldybės tarybai

2026-03-06 Nr. TR1-1(5.1 E)

Kopija

Vilniaus miesto savivaldybės merui

V. Benkunskui

TEIKIMAS

DĖL VILNIAUS MIESTO SAVIVALDYBĖS TARYBOS 2020 M. BALANDŽIO 15 D. SPRENDIMO NR. 1-486 „DĖL GERIAMOJO VANDENS TIEKIMO IR NUOTEKŲ TVARKYMO BEI PAVIRŠINIŲ NUOTEKŲ TVARKYMO INFRASTRUKTŪROS OBJEKTŲ STATYBOS SUTARČIŲ FORMŲ PATVIRTINIMO“ PANAIKINIMO

Vilniaus miesto savivaldybės taryba 2020 m. balandžio 15 d. sprendimo Nr. 1-486 „Dėl Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo bei paviršinių nuotekų tvarkymo infrastruktūros objektų statybos sutarčių formų patvirtinimo“ (toliau – Sprendimas) 1 punktu patvirtino: geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros objektų statybos sutarties formą (1.1. papunktis); paviršinių nuotekų tvarkymo infrastruktūros objektų statybos sutarties formą (1.2. papunktis); geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros objektų (valstybinio turto) statybos sutarties formą (1.3. papunktis); paviršinių nuotekų tvarkymo infrastruktūros objektų (valstybinio turto) statybos sutarties formą (1.4. papunktis) (toliau – Statybos sutarčių formos).

Sprendimas priimtas vadovaujantis Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo (redakcija galiojusi iki 2023-04-01) 16 straipsniu, Lietuvos Respublikos geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įstatymo (toliau – GVTNTĮ) 16 straipsniu (redakcija galiojusi iki 2021-01-01), Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių turto valdymo, naudojimo ir disponavimo juo įstatymo (toliau – VSTVNDĮ) 11 straipsnio 1 dalimi.

Po minėto Sprendimo priėmimo pasikeitė teisinis reguliavimas, reglamentuojantis geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros objektų statybą, t. y., pasikeitė GVTNTĮ 16 straipsnis, nuo 2021 m. sausio 1 d. įsigaliojo Savivaldybių infrastruktūros plėtros įstatymas, nuo 2023 m. birželio 9 d. neteko galios Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. sausio 29 d. nutarimas Nr. 88 „Dėl Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros objektų išpirkimo tvarkos aprašo patvirtinimo“, kuriuo vadovaujantis buvo parengtos Statybos sutarčių formos, nuo 2024 m. sausio 18 d. neteko galios Statybos sutarčių formose nurodytas Lietuvos Respublikos statybos ir urbanistikos ministerijos 1996 m. lapkričio 22 d. įsakymas Nr. 172 „Dėl Vandentvarkos ūkio naudojimo taisyklių“. Tačiau po šių teisės aktų pakeitimų Statybos sutarčių formos nebuvo keistos.

Įvertinus teisinio reglamentavimo pakeitimus, darytina išvada, kad Sprendimas, kuriuo patvirtintos Statybos sutarčių formos, suteikiančios juridiniams ir fiziniams asmenims teisę savo lėšomis statyti geriamojo vandens tiekimo ir (ar) nuotekų tvarkymo infrastruktūros objektus, taip pat paviršinių nuotekų tvarkymo infrastruktūros objektus (toliau – Infrastruktūros objektai), bei įpareigojančios juos neatlygintinai perleisti Vilniaus miesto savivaldybės nuosavybėn, prieštarauja žemiau nurodytoms teisės aktų nuostatomis.

1. GVTNTĮ 16 straipsnio „Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros **statyba**, priežiūra ir naudojimas“ 1 dalyje nurodyta, kad geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo, paviršinių nuotekų tvarkymo infrastruktūros ir jos objektų statyba savivaldybės teritorijoje vykdoma laikantis šio įstatymo, Savivaldybių infrastruktūros plėtros įstatymo, Statybos įstatymo, Teritorijų planavimo įstatymo, geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros plėtros plano (toliau – infrastruktūros plėtros planas) reikalavimų. Šio straipsnio 2 dalyje pabrėžta, **kad geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros objektų statyba, jeigu objektų statytojas (užsakovas) nėra viešasis vandens tiekėjas, regioninis viešasis vandens tiekėjas ar savivaldybės institucija, galima**, kai šių objektų statyba numatyta infrastruktūros plėtros plane arba savivaldybės ir (ar) vietovės lygmens kompleksinio teritorijų planavimo dokumente ir **kai yra sudaryta** trišalė ar daugiašalė savivaldybės institucijos, viešojo vandens tiekėjo arba regioninio viešojo vandens tiekėjo, objekto statytojo (užsakovo) ir (ar) kito **savivaldybės infrastruktūros valdytojo savivaldybės infrastruktūros plėtros sutartis** (toliau – Plėtros sutartis). Be to, aiškiai nustatyta, kad Plėtros sutartis sudaroma, keičiama ir nutraukiama vadovaujantis Savivaldybių infrastruktūros plėtros įstatymo (toliau – SIPĮ) 8 straipsnyje nustatyta tvarka ir Civilinio kodekso (toliau – CK) nuostatomis.

GVTNTĮ 16 straipsnio 3 dalyje įtvirtintas analogiškas teisinis reguliavimas, taikomas paviršinių nuotekų tvarkymo infrastruktūros objektų statybai.

Taigi, pagal GVTNTĮ 16 straipsnio 2-3 dalis, kai statytojas nėra viešasis vandens tiekėjas, regioninis viešasis vandens tiekėjas ar savivaldybė, Infrastruktūros objektų statyba gali būti vykdoma tik esant šioms sąlygoms: 1) statyba turi būti numatyta infrastruktūros plėtros plane ir (ar) teritorijų planavimo dokumente; 2) turi būti sudaryta Plėtros sutartis; 3) ši sutartis turi būti sudaroma vadovaujantis SIPĮ 8 straipsnio nustatyta tvarka ir CK nuostatomis.

Minėtos GVTNTĮ 16 straipsnio 2–3 dalių nuostatos yra imperatyvaus pobūdžio ir aiškiai įtvirtina vienintelį galimą teisinį pagrindą, kuriuo vadovaujantis privatūs asmenys gali dalyvauti Infrastruktūros objektų statyboje. Pabrėžtina, kad įstatymų leidėjas tokią galimybę sieja išimtinai tik su Plėtros sutarties sudarymu. GVTNTĮ nenumato jokių alternatyvių sutarčių, kurių pagrindu fiziniai ar juridiniai asmenys galėtų savo lėšomis statyti Infrastruktūros objektus ir privalėtų neatlygintinai perduoti juos savivaldybės nuosavybėn. Todėl, **bet koks kitoks teisinis reguliavimas ar praktika, leidžianti Infrastruktūros objektų statybą ne Plėtros sutarties pagrindu, prieštarauja GVTNTĮ 16 straipsnio 2 - 3 dalyse įtvirtintam teisiniam reguliavimui.**

Įvertinus GVTNTĮ bei SIPĮ nustatytus reikalavimus ir sąlygas Plėtros sutartims, darytina išvada, kad Sprendimu patvirtintos Statybos sutarčių formos nelaikytinos Plėtros sutarčių formomis, nes:

1) Sprendimu patvirtintų Statybos sutarčių formų turinys neatitinka SIPĮ¹ 8 straipsnio „Savivaldybės infrastruktūros plėtros sutartis“ 4 dalyje nustatytų Plėtros sutarties turinio reikalavimų, kadangi šiose Statybos sutarčių formose nėra reglamentuotos šios SIPĮ nustatytos privalomos Plėtros sutarties sąlygos, t. y., nenustatyta:

- kompensavimo už savivaldybės infrastruktūros plėtros iniciatoriaus (iniciatorių) lėšomis suprojektuotą ir pastatytą ar įrengtą savivaldybės infrastruktūrą sąlygos ir tvarka, kartu numatant savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos, mokėtinos už savivaldybės infrastruktūros plėtros iniciatoriaus statinius, kuriems reikalinga savivaldybės infrastruktūra ir kurie statomi vėlesniais etapais negu numatyta savivaldybės infrastruktūros plėtros sutartyje savivaldybės infrastruktūros plėtros iniciatoriaus (statytojo) projektuojama ir statoma ar įrengiama savivaldybės infrastruktūra, įskaitymo į savivaldybės infrastruktūros plėtros iniciatoriui mokėtiną kompensacijos sumą, tvarka (8 straipsnio 4 dalies 3 punktas);

¹ <https://www.e-tar.lt/portal/lt/legalAct/b1eee4909be911ea9515f752ff221ec9/asr>

- savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos mokėjimo sąlygos ir tvarka (8 straipsnio 4 dalies 4 punktas);

- rizikos, susijusios su sutartyje nustatytais šalių įsipareigojimais, įskaitant savivaldybės infrastruktūros tinkamumą naudoti, pasidalijimas tarp sutarties šalių (8 straipsnio 4 dalies 5 punktas);

- savivaldybės infrastruktūros plėtros iniciatoriaus (kai jis yra savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos mokėtojas ir jam nuosavybės teise priklausančiame žemės sklype (jo dalyje) pagal teritorijų planavimo dokumentą numatyta savivaldybės infrastruktūros plėtra) sutikimas, kad, vadovaujantis šio įstatymo 15 straipsnio 5 dalimi, atsiskaitant už savivaldybės infrastruktūros plėtrai Vyriausybės nustatyta tvarka savivaldybės nuosavybėn perleidžiamą jam nuosavybės teise priklausančią žemės sklypą (jo dalį), būtų įskaityta savivaldybės infrastruktūros plėtros įmoka ar jos dalis (8 straipsnio 4 dalies 9 punktas);

- žemės sklypo (jo dalies) įsigijimo savivaldybės nuosavybėn, kai jis numatomas, sąlygos ir terminai (8 straipsnio 4 dalies 10 punktas);

2) Vilniaus miesto savivaldybės administracijos Energetikos skyriaus 2026-01-23 rašte Nr. A51-16140/2026 nurodyta: „Plėtros įstatyme nenumatyti atvejai kaip esamų pastatų savininkams, ketinantiems prisijungti prie centralizuotų tinklų nutiesiant dalį vandentiekio ir (ar) nuotekų tinklų savo lėšomis, būtų kompensuojami infrastruktūros statybos kaštai. Todėl, kai kreipiasi gyventojai ar juridiniai asmenys, kurie ketina statyti bendro naudojimo vandentiekio ir (ar) nuotekų tinklus esamiems pastatams ir sutinka su Sprendimu patvirtintos sutarties sąlygomis, vadovaujantis Civilinio kodekso nuostatomis sudaroma sutartis naudojant Sprendimu patvirtintą sutarties formą.“

Minėtame rašte pateikta informacija patvirtina, kad šios sutartys sudaromos ne vadovaujantis SIPĮ nuostatomis, bet remiantis bendrosiomis CK nuostatomis, ir taikomos atvejais, nepatenkančiais į SIPĮ reguliavimo sritį. Tai leidžia daryti pagrįstą išvadą, kad ir pati Vilniaus miesto savivaldybė Sprendimu patvirtintų Statybos sutarčių formų nelaiko Plėtros sutarčių formomis. O kaip jau buvo minėta, teisės aktai **nustato vienintelį** naujų Infrastruktūros objektų statybos būdą, kai statytojas yra privatus asmuo – Plėtros sutartį;

3) UAB „Vilniaus vandenų“ interneto svetainėje² (veikla/partneriams/sutartys) skelbiama informacija patvirtina, kad bendro naudojimo vandentiekio ir (ar) nuotekų tinklų statybai Vilniaus miesto savivaldybės teritorijoje naudojamos dvi atskiros sutarčių rūšys:

² <https://www.vv.lt/veikla/partneriams/>

a) Kai projektuojami bendro naudojimo vandentiekio ir (ar) nuotekų tinklai Vilniaus miesto savivaldybės teritorijoje, nuo 2021 metų sausio 1 d. įsigaliojus SIPJ, pasirašoma Vilniaus miesto savivaldybės Infrastruktūros plėtros sutartis;

b) Kai projektuojami tik bendro naudojimo vandentiekio ir (ar) nuotekų tinklai Vilniaus miesto savivaldybės teritorijoje (pastatas nestatomas arba esamas), galioja ankstesnė tinklų statybos sutarčių sudarymo tvarka – pasirašoma trišalė Tinklo statybos sutartis;

Taigi, atsižvelgiant į aukščiau išdėstytus argumentus, konstatuotina, kad Sprendimu patvirtintos Statybos sutarčių formos negali būti laikomos Plėtros sutarčių formomis SIPJ prasme.

2. Pagal GVTNTJ 3 straipsnio 57 dalį viešojo geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo teritorijoje **savivaldybės institucijos privalo organizuoti ir užtikrinti viešąjį geriamojo vandens tiekimą ir (arba) nuotekų tvarkymą**. GVTNTJ 26 straipsnio 2 punktas³ imperatyviai nustato, kad geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo infrastruktūros plėtrą bei **abonentų ir vartotojų įrenginių prijungimą** savo prižiūrime viešojo geriamojo vandens tiekimo teritorijoje **privalo užtikrinti geriamojo vandens tiekėjas**.

Tai reiškia, kad įstatymas imperatyviai nustato savivaldybės bei geriamojo vandens tiekėjo pareigą užtikrinti viešųjų geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų teikimą, infrastruktūros plėtrą ir abonentų bei vartotojų įrenginių prijungimą.

Nei GVTNTJ nuostatos, nei Sprendimo preambulėje nurodytas Vietos savivaldos įstatymo 16 straipsnis (šiuo metu galiojančios redakcijos 15 straipsnis), įtvirtinantis savivaldybės tarybos kompetenciją, nei VSTVNDJ 11 straipsnis, reglamentuojantis savivaldybėms perduodamo valstybės turto valdymą, naudojimą ir disponavimą juo patikėjimo teise, nesuteikia Vilniaus miesto savivaldybės tarybai įgaliojimų savo sprendimu perkelti šių pareigų kitiems subjektams.

Todėl darytina išvada, kad Vilniaus miesto savivaldybės taryba, priimdama Sprendimą ir juo patvirtindama jokiuose įstatymuose nenumatytas Statybos sutarčių formas, praplėtė GVTNTJ nustatyto teisinio reguliavimo taikymo ribas ir nustatė naują, GVTNTJ nenumatytą, reguliavimą bei tokiu būdu viršijo jai įstatyme suteiktus įgaliojimus – **veikė ultra vires** (viršijant įgaliojimus).

³ Geriamojo vandens tiekėjai privalo: užtikrinti geriamojo vandens tiekimo ir (arba) nuotekų tvarkymo infrastruktūros plėtrą pagal infrastruktūros plėtros plane numatytas geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros plėtros kryptis ir etapus, prijungti savo prižiūrime viešojo geriamojo vandens tiekimo teritorijoje esančius abonentų ir vartotojų įrenginius prie geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo tinklų, vadovaudamiesi aplinkos ministro tvirtinamose geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros naudojimo ir priežiūros taisyklėse nustatytais reikalavimais ir aplinkos ministro nustatytais naujų abonentų ir vartotojų prijungimo prie geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros reikalavimais

Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo jurisprudencijoje ne kartą buvo pažymėta, kad savivaldybių savarankiškumas ir veiklos laisvė pagal Konstitucijos bei įstatymų apibrėžtą kompetenciją – konstituciniai principai, tačiau Konstitucijos 120 straipsnio 2 dalies norma, kad savivaldybės veikia laisvai ir savarankiškai, negali būti atsiejama nuo toje pačioje dalyje įtvirtintos nuostatos, kad savivaldybių veikimo laisvė ir savarankiškumas yra saistomi Konstitucijoje bei įstatymuose apibrėžtos jų kompetencijos (žr. Konstitucinio Teismo 2000 m. birželio 13 d., 2002 m. gruodžio 24 d. nutarimus).

Vietos savivaldos įstatymo 4 straipsnio 5 punkte įtvirtintas teisėtumo principas, pagal kurį savivaldybės institucijų ir įstaigų veikla grindžiama Konstitucija, įstatymais ir kitais teisės aktais.

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) savo praktikoje nuosekliai laikosi pozicijos, kad viešojo administravimo subjektų kompetencija turi būti nustatyta įstatymu, veikla vykdoma tik jiems priskirtos kompetencijos ribose, bet kokie viešojo administravimo subjektų veiksmai ar sprendimai, priimti viršijant nustatytą kompetenciją, pripažįstami neteisėtais (žr., pvz., LVAT 2006 m. liepos 25 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. I1-2/2006, 2008 m. lapkričio 28 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. I444-4/2008, 2013 m. gruodžio 17 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. I552-22/2013 ir kt.).

Viešojoje teisėje taikomi įstatymo viršenybės ir teisinio apibrėžtumo principai lemia tai, kad visi viešojo administravimo subjektai turi tik tokius įgaliojimus, kurie jiems suteikti konkrečiomis teisės aktų normomis ir svarbu, kad institucijos, vykdydamos įstatymais joms priskirtą veiklą, veiktų tik taip, kaip numato teisės aktai (žr., pvz. LVAT 2022 m. birželio 22 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. eI-5-502/2022; 2015 m. liepos 31 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-1547-502/2015). Viešojo administravimo subjektas turi tik tuos įgalinimus, kurie jam yra konkrečiai suteikti, plečiamas kompetencijos ribų aiškinimas yra negalimas (žr., pvz. LVAT 2013 m. liepos 1 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. A662-1392/2013; 2013 m. liepos 18 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A662-1405/2013). Viešojo administravimo subjekto atlikti viešojo administravimo veiksmai, viršijant jam suteiktus įgaliojimus, taip pat ir administracinių aktų leidimas, viršijant suteiktą kompetenciją, laikytini neteisėtais, ir toks pažeidimas laikytinas esminiu, sudarančiu savarankišką pagrindą panaikinti priimtą administracinį aktą (žr., pvz., LVAT 2022 m. birželio 22 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-492-789/2022; 2022 m. rugsėjo 7 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-481-502/2022; 2022 m. rugsėjo 28 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-510-502/2022).

3. Be to, Infrastruktūros objektų įrengimo perkėlimas fiziniams ar juridiniams asmenims (net ir jiems patiems galimai sutinkant priimti atitinkamus įsipareigojimus), kurie yra silpnesnioji sutarties šalis, ir minėtos Statybos sutarties formos pasirašymas gali lemti kitų šių asmenų teisių ar pareigų atsiradimą, neatitinka GVTNTĮ įtvirtinto teisinio reguliavimo esmės ir paskirties ir laikytinas nesuderinamu su:

- *įstatymo viršenybės principu*, kuris reiškia, kad įgaliojimai atlikti viešąjį administravimą viešojo administravimo subjektams turi būti nustatyti laikantis šio įstatymo nustatytų reikalavimų, o viešojo administravimo subjektų veikla turi atitikti šiame įstatyme išdėstytus teisinius pagrindus. Administraciniai sprendimai, susiję su asmenų teisių ir pareigų įgyvendinimu, visais atvejais turi būti pagrįsti įstatymais (Viešojo administravimo įstatymo 3 straipsnio 4 punktas);

- *gero viešojo administravimo principu*, kuris reiškia, kad valdžios institucijos turi užtikrinti žmogaus teisių ir laisvių bei privataus asmens, kaip silpnesnės santykio su viešąja administracija šalies, apsaugą ir privalo bet kurioje situacijoje vadovautis ir fundamentaliais protingumo, teisingumo, sąžiningumo principais, kurie leidžia įvertinti, ar nustatytas teisinis reguliavimas priimtas pagrįstai bei tinkamai įvertinus svarbias aplinkybes, ir

- *nepiktnaudžiavimo valdžia principu*, pagal kurį viešojo administravimo subjektams draudžiama atlikti viešojo administravimo funkcijas neturint šio įstatymo nustatyta tvarka suteiktų viešojo administravimo įgaliojimų arba priimti administracinius sprendimus siekiant kitų, negu įstatymų ar kitų teisės aktų nustatyta, tikslų (Viešojo administravimo įstatymo 3 straipsnio 8 punktas).

Pažymėtina, jog viešojo administravimo subjektai turi veikti vadovaujantis teise bei fundamentaliais teisingumo ir sąžiningumo principais. Jie privalo užtikrinti privataus asmens, kaip silpnesnės santykio su viešąja valdžia šalies, teisėtų interesų apsaugą. Viešojo administravimo subjektai turi veikti pagal taisykles, apibrėžiančias jų kompetenciją. Jie turi įgyvendinti savo galias tik tuo atveju, jeigu nustatyti faktai ir taikytina teisė įgalina tai daryti ir tik tuo tikslu, dėl kurio jos buvo suteiktos.

Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, ir vadovaudamasi Lietuvos Respublikos savivaldybių administracinės priežiūros įstatymo 7 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 8 straipsnio 1 dalies 1 punktu,

siūlau Vilniaus miesto savivaldybės tarybai svarstyti Vilniaus miesto savivaldybės tarybos 2020 m. balandžio 15 d. sprendimo Nr. 1-486 „Dėl Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo bei paviršinių nuotekų tvarkymo infrastruktūros objektų statybos sutarčių formų patvirtinimo“ panaikinimo klausimą.

Vyriausybės atstovo teikimą Vilniaus miesto savivaldybės taryba turi apsvarstyti ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo teikimo gavimo dienos ir apie priimtą sprendimą pranešti Vyriausybės atstovui raštu per 5 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo dienos.

Informuoju, jog Vyriausybės atstovas, vadovaudamasis Savivaldybių administracinės priežiūros įstatymo 9 straipsnio 1 dalies 4 punktu, gali nustatyti kitą teikimo įvykdymo terminą, jeigu bus gautas pagal kompetenciją savivaldybės administravimo subjekto prašymas šį terminą pratęsti. Prašymas nustatyti kitą teikimo įvykdymo terminą turi būti motyvuotas ir pagrįstas bei pateiktas Vilniaus miesto savivaldybės tarybos.

Atkreipiu mero dėmesį į tai, kad vadovaujantis Savivaldybių administracinės priežiūros įstatymo 8 straipsnio 6 dalimi, meras artimiausiame savivaldybės tarybos posėdyje privalo su informacija apie teikimą supažindinti savivaldybės tarybos narius.

Vyriausybės atstovė Vilniaus ir Alytaus apskrityse

Gedmantė Eimontienė

I. Vertinskienė, mob. +370 609 54 657, el. p. ingrida.vertinskiene@vaistaiga.lt

V. Skliutienė, mob. +370 609 54 654, el. p. vaida.skliutiene@vaistaiga.lt